



**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IV.20.102/2023/8.

A tanács tagjai:

Dr. Stark Marianna a tanács elnöke

Dr. Pataki Árpád előadó bíró

Dr. Bajnok István bíró

Dr. Kovács Zsuzsanna bíró

Véghné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

A felperes:

név cím)

A felperes képviselője:

Dr. Varga István ügyvéd (cím1)

Az alperes:

név1 (cím2)

Az alperes képviselője:

Budapesti 384. számú Ügyvédi Iroda (cím3; ügyintéző: dr. Simon Tamás ügyvéd)

A per tárgya:

Személyiségi jog megsértése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

A felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.20.706/2022/5.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Budapest Környéki Törvényszék 22.P.20.225/2021/44.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 15.240 (tizenötezer-kettőszáznegyven) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az esedékesség napjáig az államnak – az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára – 70.000 (hetvenezer) forint meg nem fizetett felülvizsgálati eljárási illetéket. Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a cégnév egyszemélyi tagja és vezető tisztségviselője, az alperes a csoportnév elnevezésű zárt Facebook csoport adminisztrátora.

[2] 2021. április 1-jén a közösségi csoport egyik tagja egy esztétikai probléma megoldásához (feltöltésre használt hyaluronsav oldására) keresett szakembert. A csoport egy másik tagja erre a felperest javasolta, amelyre egy újabb kommentelő beírta, hogy a felperes nem végezhetne ilyen beavatkozást, mivel nem plasztikai sebész. Erre az alperes bejegyzésében megjegyezte, hogy „És nem bőrgyógyász”. Bejegyzésének folytatásában közölte, hogy „név2nak nincsen semmilyen szakvizsgálója. Én sem gondoltam. Ennek ellenére bőrgyógyászként szerepelteti magát orvoskereső honlapokon. Elég szomorú...”. Ugyancsak a Facebook csoportban az információi forrását kutató kérdésre úgy válaszolt, hogy „nézd meg az egészségügyi nyilvántartásban. Ott van. Illetve egy-két helyen, ahol mostanában már ki van írva. Most gyorsan bejelentkezett bőrgyógyász szakképzésre, gondolom azért, mert már közfelháborodást keltett, de egy szakvizsga min. 5 év, nem tudom, hol tarthat benne... Jelenleg rezidens, így nem is végezhetné önállóan ezt, eddig meg pláne... Semmilyen nemzetközi diplomája sincs, csak a magyar alap orvosi. Totális megtévesztés” (az utóbbi bejegyzés végén az alperes elhelyezett egy úgynevezett „szomorú emoji” jelet). Az alperes a közfelháborodás keltésére vonatkozó kijelentését a felperes jelzése alapján törölte a hozzászólásból.

[3] A felperest bőrgyógyászként hirdető internetes portálnév oldalon szerepelt, hogy a felperes pályafutása során számos nemzetközi diplomát szerzett. A felperes az alperes bejegyzésének időpontjában az Egészségügyi Engedélyezési és Közigazgatási Hivatal publikus adatbázisa alapján általános orvosi diplomával rendelkezett; bőrgyógyászati szakirányú tanulmányait 2016. december 27-én kezdte meg, a kijelentés megtételekor bőrgyógyász rezidens volt. A felperes 2010 és 2020 között több, részben nemzetközi, az esztétikai orvoslással kapcsolatos képzésen vett részt; 2019-ben az esztétikai orvoslás tárgyában szakirányú képesítést szerzett (American Academy of Aesthetic Medicine).

[4] A felperes által alapított és vezetett, egyszemélyes Kft. fő tevékenysége „egyéb humán-egészségügyi ellátás”. A cégnév1. által a cégnek nyújtott egészségügyi szakmai felelősségbiztosítás bőrgyógyászati és kozmetológiai tevékenységekre terjed ki. A Kft. számára Budapest Főváros Kormányhivatala működési engedélyt adott ki plasztikai helyreállító és esztétikai sebészet tevékenységekre vonatkozóan. A működési engedély szerint a közreműködő plasztikai sebész név3; a felperes plasztikai sebészi tevékenységet nem, csak ún. minimál invazív eljárásokat végez.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

[5] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes annak valótlan állításával, hogy a felperesnek semmilyen nemzetközi diplomája nincs, csak a magyar alap orvosi diploma (1. közlés), ezért önállóan nem végezhet semmiféle szépcsészeti beavatkozást (2. közlés), ezzel megteveszti pácienseit (3. közlés), megsértette a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát. A megállapításon túl jogkövetkezményként kérte az alperes kötelezését 200.000 forint sérelemdíj és kamatainak megfizetésére. Keresetében előadta, hogy az orvosi végzettségén túl az esztétikai orvoslás szakirányú orvosa lett, erről tanúsítványt szerzett, a jelenben pedig bőrgyógyász rezidensként tanul. Keresetének jogalapjaként a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:42. § (1)-(2) bekezdését, a 2:43. § d) pontját, a 2:45. § (2) bekezdését, a 2:51. § (1) bekezdés a) pontját, a 2:52. §-át és a 6:48. §-át jelölte meg.

[6] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a felperest az alap orvosi diploma a szépcsészeti beavatkozások végzésére nem jogosítja fel, a nemzetközi képzésről pedig a felperesnek nincs akkreditációja, rezidensként önálló eljárásra nem jogosult – a kifogásolt tényállítások tehát valós tartalmúak. Az alperes utalt arra is, hogy a felperes cégének felelősségbiztosításán a „név2 Bőrgyógyászat” szerepel; a Nemzeti Népegészségügyi Központ pedig arról adott ki tájékoztatást, hogy a töltőanyagokkal, filterekkel végzett ráncfeltöltés, ajakdúsítás, feltöltés, botox kezelés és bioszálas kontúrterápia kezelés Magyarországon szakorvosi végzettséghez kötött tevékenység. Az egészségügyért felelős államtitkár adott ki olyan tájékoztatást, hogy ezek a beavatkozások szakorvosi végzettséget igényelnek, azt rezidens önállóan nem végezheti, csak szakorvos jelenlétében.

[7] Az alperes ellenkérelmében előadta azt is, hogy a közlésre zárt Facebook csoportban került sor; az ott közzétett magánvéleményének közönségét nem lehet nagy nyilvánosságnak tekinteni. Álláspontja szerint a kifogásolt közlések nem alkalmasak a jóhírnév megsértésére, miután az esztétikai orvoslás önállóan definiált szakterületként nem létezik; a felperes által végzett tevékenység plasztikai és égéssebészeti, vagy bőrgyógyász szakvizsga birtokában gyakorolható, figyelemmel az egészségügyi szolgáltatás gyakorlásának általános feltételeiről, valamint a működési engedélyezési eljárásról szóló 96/2003. (VII. 15.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet), az egészségügyi szolgáltatók és működési engedélyük nyilvántartásáról, valamint az egészségügyi szakmai jegyzékről szóló 2/2004. (XI. 17.) EüM rendelet (a továbbiakban: EüM. rendelet) rendelkezéseire, a tevékenység „J1” kategóriába sorolására.

Az első- és másodfokú ítélet

[8] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes azon bejegyzéseivel, hogy a felperesnek semmilyen nemzetközi diplomája nincs, csak a magyar alap orvosi diplomája, ezért önállóan nem is végezhetne szépcsészeti beavatkozást, illetve megteveszti pácienseit, megsértette a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperes részére 100.000 forint sérelemdíjat és annak járulékait, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

[9] Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy az úgynevezett szépcsészeti beavatkozásoknak nincs megfelelő jogi definíciója. A közlés egészét vizsgálva valósan állította ugyan az alperes azt, hogy a felperesnek nincs nemzetközi diplomája, illetve önállóan

nem végezhet beavatkozásokat, de úgy ítélte meg, hogy az alperes azzal, hogy kétségbe vonta a felperes szakmai kompetenciáját, közlései mégis alkalmasak voltak a felperes személyét illetően kedvezőtlen társadalmi értékítélet kialakítására. Az elsőfokú bíróság szerint a dokumentáció kérdéseit élesen meg kell különböztetni a kompetencia fennállásától, vagy hiányától. Az elsőfokú bíróság szerint a felperes általános orvosi diplomával jogosult az úgynevezett injektlás végrehajtására, és tételesen igazolta azt, hogy az adott szakmai területen elmélyült tanulmányokat folytatott. Megállapította, hogy az alperes jogi értelemben mindazt igazolta, amire köteles volt, de az adott beavatkozási terület érdemben jogilag szabályozatlan. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a szakmai kompetencia nem jogkérdésnek, hanem ténykérdésnek minősül, és ennek megkérdőjelezése személyiségi jogot sért.

[10] Ítéletének indokolásában kiemelte, hogy nem volt indokolt a felperes szakmai kompetenciájának megkérdőjelezése, ez viszonylag nagyobb nyilvánossághoz eljutott, azt potenciális ügyfelek is olvashatták, a szabályozás bizonytalanságáért, hiányosságaiért pedig a felperes nem tehető felelőssé.

[11] A jogsértés megállapításán túlmenően a sérelemdíj, mint jogkövetkezmény tekintetében megállapította, hogy az alperes a maga részéről utánajárt az esetnek, adatokat szerzett be, részben valós közléseket tett, de összességében mégis megalapozatlanul kérdőjelezte meg a felperes szakmai kompetenciáját. Mindezekre figyelemmel a sérelemdíj összegét mérlegeléssel 100.000 forintban állapította meg. A sérelemdíj iránti igény részleges elutasítása a felperes fellebbezésének hiányában jogerőre emelkedett.

[12] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezéseit megváltoztatta, és a keresetet teljesen elutasította. Mellőzte az alperes elsőfokú perköltség és illeték megfizetésére kötelezését. Az első- másodfokú perköltség és illeték megfizetésére a felperest kötelezte.

[13] Ítéletének indokolásában rögzítette: a felperes összesen 3 közlést kifogásolt, amelyek tekintetében az elsőfokú bíróság a tényállást feltárta, de következtetéseivel és érdemi döntésével a másodfokú bíróság nem értett egyet. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság valóban túlterjeszkedett a kereseten akkor, amikor az indokolás szintjén foglalkozott azzal a kérdéssel, hogy a felperes magatartása valóban közfelháborodást keltett-e. Megállapította, hogy ebben a körben nincs szükség az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére, mert a közfelháborodás keltésére vonatkozó rész az ítélet rendelkező részében nem szerepel, így az ítélet megváltoztatásával és az arra vonatkozó indokolás mellőzésével az elsőfokú bíróság tévedése ebben a körben orvosolható.

[14] A másodfokú bíróság elvi jelentőséggel rögzítette, hogy nem mellőzhető az adott esetben sem az alapjogi összefüggések vizsgálata, ez ugyancsak hatályon kívül helyezés nélkül is megvizsgálható volt. Az összes körülmény figyelembe vételével arra a megállapításra jutott, hogy a felperes személyére vonatkozó megjegyzések nem minősülnek közügynek, a vitatott kijelentések az alperes kommentjeiben kerültek közlésre, amely az Alkotmánybíróság 19/2014. (V. 30.) AB határozat szerint magánvéleménynek minősülő nyilvános közlésnek tekinthető, ezáltal megilleti a szabad véleménynyilvánításhoz való jog védelme. A felperes személyére, végzettségére vonatkozó adatok nem mutatnak túl a felperes személyes érintettségén, az alperes nem általában értekezik a plasztikai műtétekről, a szépségügyi beavatkozásokról, megjegyzésének nem volt célja a demokratikus közvélemény formálása az adott kérdésben.

[15] A kifogásolt közlések tételes vizsgálata során megállapította, hogy az 1. számú közlés (a felperes végzettségeiről) tényállítás volt, amelynek valóságát az alperes igazolni tudta.

[16] A 2. közlés (nem végezhet önállóan beavatkozást) esetében azt állapította meg, hogy az egy tényből egy másik tényre való következtetést, ezáltal véleményt tartalmaz, amelynek ténybeli alapját az Egészségügyi Engedélyezési és Közigazgatási Hivatal publikus adatbázisa szolgáltatta, arra is figyelemmel, hogy a Nemzeti Népegészségügyi Központ és az egészségügyért az adott időszakban felelős minisztérium (EMMI) levelezéséből is megállapítható módon a plasztikai, illetve szépészeti beavatkozások kérdésének szabályozása nem egyértelmű. A 2. közlés tehát a másodfokú bíróság megítélése szerint egy tényből egy másik tényre való következtetésnek minősül. Az ellentmondásos szakmai-jogi megítélés mellett a laikus alperes személyiségi jogi szempontból nem tehető felelőssé, ha a valós tényekből hamis következtetésre jut.

[17] A 3. közlés tekintetében megállapította (páciensek megtévesztése), hogy az egyértelműen értékítéletnek, véleménynek minősül, az alkalmazott emoji is egyértelműen hangulatot (véleményt) fejezett ki. A másodfokú bíróság értékelte azt, hogy az alperes igazolni tudta, hogy egy „orvoskereső” honlapon a felperest bőrgyógyászként szerepeltették, mint aki számos nemzetközi diplomát szerzett. Ez a másodfokú bíróság szerint kellő ténybeli alapot szolgáltatott a kifogásolt értékítélet közzétételének. Mindez attól függetlenül, hogy a honlapon megjelent anyagot tartalmazta, alkalmas volt olyan következtetés levonására az alperes részéről, hogy a közöltek megtévesztőek lehetnek a közönség irányába. A másodfokú bíróság szerint az alperes alappal hivatkozhatott a hivatalos publikus adatbázisra, illetve a internetes portálnév honlapon megjelent közlésekre. Miután a nyilvános adatbázis és az orvoskereső honlapon közöltek egymástól eltérőek, alappal kifejthetőnek találta a másodfokú bíróság azt a véleményt, hogy mindezek a honlapot, illetve a nyilvántartást megismerő személyek számára ellentmondásosak lehetnek.

[18] A másodfokú bíróság tévesnek minősítette az elsőfokú bíróság azon értékelését, hogy az alperes a felperes szakmai kompetenciáját vonta kétségbe a szépészeti beavatkozások területén. A teljes szövegösszefüggés vizsgálatával arra a következtetésre jutott, hogy az alperes még közvetetten sem állította vagy utalt arra, hogy a felperes szakmai hozzáértése hiányozna a beavatkozások elvégzéséhez. Az alperes ugyanis csupán a felperesnek a beavatkozások elvégzésére való jogosultságát vonta kétségbe.

[19] A másodfokú bíróság kiemelte, hogy sem a felperes cége felelősségbiztosításának, sem a cég számára kiadott működési engedélynek nincs érdemi jelentősége a jelen per eldöntése szempontjából, mert az abban foglaltaktól függetlenül valós tartalmú volt az alperes 1. számú közlése, a 2. közlés pedig a korábbiak szerint a felelősségbiztosításban, illetve a működési engedélyben foglaltaktól függetlenül véleménynek minősül.

[20] Összességében a másodfokú bíróság megállapította, hogy a kifogásolt közlések nem voltak alkalmasak a felperes jóhírnevének megsértésére, ezért a jogalap hiányára tekintettel a sérelemdíjra is kiterjedően a felperes keresetét elutasította.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[21] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte annak hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú ítélet helybenhagyását, valamint perköltség megállapítását.

[22] Megsértett jogszabályként a felülvizsgálati kérelem hivatkozott a Ptk. 2:42. § (1)-(2) bekezdésére, a 2:43. § d) pontjára, a Ptk. 2:45. § (2) bekezdésére, a 2:51. § (1) bekezdés a) pontjára, és a Ptk. 2:52. §-ára.

[23] A felperes felülvizsgálati kérelmében a másodfokú bíróság döntését érthetetlennek és jogsértőnek minősítette. Álláspontja szerint az alperes a vitatott közlésekben nem csupán a felperes eljárási jogosultságát, hanem szakmai kompetenciáját is megkérdőjelezte a kérdéses szépirodalmi beavatkozások kapcsán. Hangsúlyozta, hogy a „közfelháborodás” kifejezést az elsőfokú bíróság nem az ítélet rendelkező részében értékelte, ezért nem következett be a kereseten való túlterjeszkedés.

[24] A felperes vitatta a kifogásolt közlések kommentként történő minősítését, mert azokat az alperes saját nevén, saját Facebook profilján jelenítette meg, nem választott felhasználónévvel tette közzé hozzászólását. Álláspontja szerint az alperes túllépett a szabad vélemény-nyilvánításhoz való jog adott esetben megengedett keretein, gyakorlatilag a „zugirászathoz” hasonló vádat fogalmazott meg a felperessel szemben. A felperes az eljárás során megnevezte az általa elvégzett tanfolyamokat, megjelölte a megszerzett diplomákat. Ezen iratokkal bizonyítani tudta szakmai kompetenciájának fennállását, amelyet az alperes megalapozatlanul tagadott. A felülvizsgálati kérelem a perbeli közlések lényegét abban találta megragadhatónak, hogy a felperesről az alperes azt állította, hogy nem végezhet szépirodalmi beavatkozásokat, mert nincs hozzá megfelelő képzettsége. A felperes szerint veszélyes precedenst jelentene a jogerős ítélet álláspontjának elfogadása, mert a másodfokú ítéletben foglalt megengedő típusú gyakorlat esetén bárkiről lehetne minden következmény nélkül valótlán tényállítást megfogalmazni a „vélemény-nyilvánítás és értéktétele zászlaja alatt”.

[25] A felperes szerint a másodfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat okszerűtlenül mérlegelte, és téves jogi álláspontot foglalt el. A felülvizsgálati kérelem ugyanakkor nem tartalmazott hivatkozást a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1) bekezdésére, amely a mérlegelésre vonatkozó szabályokat tartalmazza.

[26] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte, annak helyes indokai alapján. Álláspontja szerint helyesen állapította meg a másodfokú bíróság, hogy az alperes az eljárás során a véleménynyilvánításhoz való jog határain belül maradt. Megállapításai kizárólag arra korlátozódtak, hogy a felperesnek nem volt jogosultsága szépirodalmi beavatkozások végzésére, a szakmai kompetenciáját a maga részéről semmilyen módon nem vitatta. Az alperes szerint a keresetet elutasító másodfokú ítélet teljes összhangban van az Alkotmánybíróság határozataival, és az annak nyomán kialakult ítélkezési gyakorlattal.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

[27] A felperes felülvizsgálati kérelme az alábbiak szerint alaptalan.

[28] A felülvizsgálat a megelőző eljáráshoz kapcsolódó, rendkívüli, korlátozottan igénybe vehető fellebbezési perorvoslat, melynek kizárólag jogszabálysértésre hivatkozásra alapítottan van helye. Rendkívüli jogorvoslati jellegéből következően funkciója a kérelmet előterjesztett fél által állított jogsérelem elbírálása, és megalapozottsága esetén annak orvoslása.

[29] A Pp. 423. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálat során a felülvizsgálati és csatlakozó felülvizsgálati kérelem korlátai között, az ott megjelölt jogszabályok, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés tekintetében vizsgálja a jogerős ítélet jogszabálysértő, illetve a kúriai határozattól jogkérdésben való eltérő voltát. A (2) bekezdés

szerint a felülvizsgálat a jogerős ítélet meghozataláig bekövetkezett és a jogerős ítélettel elbírált tényekre terjedhet ki.

[30] Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jóhírnevét tiszteletben tartsák. A véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével. A IX. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához. A (4) bekezdés szerint a véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása nem irányulhat mások emberi méltóságának a megsértésére.

[31] A Ptk. 2:42. § (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy törvény és mások jogainak korlátai között személyiségét, így különösen a magán- és családi élet, az otthon, a másokkal való – bármilyen módon, illetve eszközzel történő – kapcsolattartás, és a jóhírnév tiszteletben tartásához való jogát szabadon érvényesíthesse, és hogy abban őt senki ne gátolja. A (2) bekezdés szerint az emberi méltóságot és az abból fakadó személyiségi jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. A személyiségi jogok e törvény védelme alatt állnak. A 2:43. § d) pontja szerint a személyiségi jogok sérelmét jelenti különösen a becsület és jóhírnév megsértése. A 2:45. § (2) bekezdése szerint a jóhírnév megsértését jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, és e személyt sértő, valótlan tényt állít vagy híresztel, vagy valós tényt hamis színben tüntet fel.

[32] A Kúria szerint helytállóan utalt arra a másodfokú bíróság, hogy mellőzhetetlen a kifogásolt kitételek alapjogi szempontú vizsgálata, miután a jelen esetben a felperes személyiségi jogai védelméhez fűződő joga az alperes szabad véleménynyilvánításhoz való jogával ütközik össze. Ez független attól a körülménytől, hogy a felperes nem minősül közéleti szereplőnek. Azt is helytállóan állapította meg a másodfokú bíróság, hogy a zárt Facebook csoportban kifejtett alperesi álláspont jogilag kommentnek minősül, ez a minősítés ugyanis függetlenül attól, hogy azt valaki saját nevét, személyét közvetlenül vállalva teszi, vagy pedig úgynevezett „nick name” alkalmazására kerül sor. Az Alkotmánybíróság a 19/2014. (V. 30.) AB határozatban úgy foglalt állást, hogy a komment a szerzőjének magánvéleményét jelenti, amelyet a nyilvánosságnak szán, és erre a véleményre is kiterjed a szabad véleménynyilvánításhoz való jog védelme. {Alkotmánybíróság 19/2014. (V. 30.) AB határozat, Indokolás [42]}.

[33] Az Alkotmánybíróság egy irányadónak tekintett határozatában elvi jelentőséggel rögzítette, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága az értékítéletet kifejező, az egyén személyes meggyőződését közlő megszólalásokra attól függetlenül kiterjed, hogy a vélemény értékes vagy értéktelen, helyes vagy helytelen, tiszteletre méltó vagy elvetendő. A tényállítást tartalmazó megnyilvánulások szintén részei a véleményszabadságnak. Egyrészt valamely tény közlése is kifejezhet személyes véleményt, másrészt tényközlések nélkül a véleményformálás is ellehetetlenülne. {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [49]}.

[34] Következetes az ítélkezési gyakorlat abban, hogy a véleménynyilvánítás szabadságához való jog nemcsak bizonyos felfogások vagy eszmék kifejtésének, hanem magának a véleménynyilvánításnak a lehetősége előtt nyit szabad utat. Ebből következik, hogy amennyiben a bíróság egy-egy kitévelt véleményként értékeli, nem vizsgálhatja annak érték- és valóságtartalmát. A bíróság a véleményként történő értékeléssel nem a kifejtett véleménnyel való egyetértését, vagy azzal való szembehelyezkedését fejezi ki, mert az nem a feladata.

[35] A közlések értékelésénél vizsgálandó szempontokat a PK 12. számú állásfoglalás tartalmazza. Ennek megfelelően a közleményt a maga egészében kell vizsgálni. A kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk kell figyelembe venni, a közlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell

értékelni, és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is. A jogosult személynek megítélése szempontjából közömbös részletek, pontatlanságok, lényegtelen tévedések nem adnak alapot jogsértés megállapítására. Véleménynyilvánítás, értékelés, bírálat, valamint a társadalmi, politikai, tudományos és művészeti vita önmagában nem lehet jogsértés megállapításának alapja (II-III. pont).

[36] Helytállóan, jogszabálysértés nélkül járt el a másodfokú bíróság akkor, amikor mindezen szempontok figyelembevételével vizsgálta a kifogásolt közléseket. Helyesen állapította meg azt, hogy az 1. közlés esetében tényállítás történt, amelynek valóságát az alperes igazolta, helytálló volt annak megállapítása, hogy a felperes magyar orvosi alap diplomával rendelkezik, a felperes által hivatkozott képzések, illetve az azok elvégzését igazoló dokumentumok elnevezésüktől függetlenül nem minősülnek akkreditált diplomának.

[37] A 2. közlés esetében azt a másodfokú bíróság megalapozottan minősítette véleménynek (a felperes nem végezhetne szépművészeti beavatkozást). Az iratokból megállapíthatóan eltérő szakmai álláspontok léteznek abban a tekintetben, hogy milyen szépművészeti, plasztikai beavatkozások elvégzéséhez szükséges szakorvosi vizsga, illetve felügyelet. Önmagában az a körülmény, hogy az eltérő szakmai álláspontok közül az alperes az egyiket képviseli, amely szerint ilyen beavatkozások elvégzéséhez külön szakorvosi végzettség szükséges, még nem jelent személyiségi jogsértést megalapozó valótlanság tényállítást. Helyesen állapította meg ebben a körben a másodfokú bíróság azt, hogy a szakorvosi végzettség, illetve külföldi diploma hiányában tényből másik tényre történő következtetés történt akkor, amikor az alperes kifejtette azon álláspontját, hogy ezen okból a felperes nem végezhet ilyen beavatkozásokat. Helyesen állapította meg ezért a másodfokú bíróság azt, hogy ebben a körben véleménynyilvánítás történt, amely során az alperes nem lépte túl a szabad véleménynyilvánításhoz való jog határait. A korábbiak szerint a személyiségi jogi per bírósága a kialakult szakmai vitában (szükséges-e a beavatkozások elvégzéséhez szakorvosi végzettség) nem foglalhat állást. Következetes és egyértelmű az ítélkezési gyakorlat abban, hogy a személyiségi jogi per a jogrendszerben elfoglalt helyénél, rendeltetésénél fogva nem alkalmas bármely más jogterületre tartozó jogvita eldöntésére, de még véleményezésére sem.

[38] A 3. közlés esetében ugyancsak jogszabálysértés nélkül, helytállóan állapította meg a másodfokú bíróság, hogy az alperes személyes véleményét közölte akkor, amikor kommentjében azt írta, hogy a felperes megtéveszti pácienseit a szépművészeti beavatkozás általa történő elvégezhetőségét illetően. Ez a kifejtett vélemény kifejezőmódjában nem volt indokolatlanul bántó, sértő vagy megalázó, nem fejezett ki burkoltan valótlanság tényállítást. A véleménynyilvánítás ténybeli alapját az szolgáltatta, hogy az egyik úgynevezett „orvoskereső” honlapon felperes bőrgyógyászként szerepelt, olyan személyként, aki „számos nemzetközi diplomát szerzett”, miközben a felperes ténylegesen nem rendelkezik szakorvosi végzettséggel, illetve akkreditált nemzetközi diplomával. Ilyen körülmények között ezt a kereseti kérelmet is helytállóan utasította el a másodfokú bíróság.

[39] Nem találta megalapozottnak a Kúria a felperes azon hivatkozását, hogy a kifogásolt közlések a felperes szakmai alkalmasságát, kompetenciáját vonták kétségbe. A jelen esetben a kifogásolt kitételek semmilyen módon nem érintették a felperes szakmai alkalmasságát, nem minősítették a felperes szakmai képességeit, hanem alapvetően a véleménynyilvánítás szintjén a felperes szépművészeti beavatkozások elvégzésére való jogosultságát vitatták. A Kúria szerint a közlések egészéből, összefüggéseit tekintve sem vonható le olyan következtetés, hogy az alperes a felperes szakmai kompetenciáját vonta volna kétségbe.

[40] A felülvizsgálati kérelemben a felperes hivatkozott arra, hogy a másodfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat helytelenül mérlegelte, azokból okszerűtlen következtetéseket vont le. A Pp. 279. § (1) bekezdése szerint a bíróság a perben jelentős

tényeket a felek tényállításainak és perben tanúsított magatartásának, valamint a per tárgyalása során megismert bizonyítékoknak és egyéb peradatoknak az egybevetése, egyenként és összességében történő értékelése alapján a meggyőződése szerint állapítja meg. A felülvizsgálati kérelem tartalmából megállapíthatóan a felperes konkrétan megsértett jogszabályként nem hivatkozott a Pp. ezen rendelkezésére. Az 1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3. pontja alapján mellőzhetetlen az érdemi vizsgálathoz az, hogy a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél a megsértett jogszabályhelyet konkrétan, pontosan megjelölje, és a jogsértést érdemben körülírja. Ez a jelen esetben elmaradt, így a Pp. ezen rendelkezésének megsértését a Kúria érdemben nem vizsgálhatta.

[41] A Kúria szükségesnek tartja rögzíteni, hogy az elsőfokú bíróság azzal, hogy ítéletének indokolásában foglalkozott az alperes közlései közül a „közfelháborodást keltett” fordulattal, érdemben nem terjeszkedett túl a kereseti kérelmen, mivel az ott rögzített álláspontja az ítélet rendelkező részében ténylegesen nem jelent meg, így nem sérültek meg a Pp. 2. § (2) bekezdésének és 342. §-ának rendelkezései, figyelemmel arra is, hogy az elsőfokú bíróság ítélete indokolásának ezen részét a másodfokú bíróság mellőzte.

[42] Mindezekre figyelemmel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem sértette meg a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, ezért azt a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alkalmazott jogszabályok és joggyakorlat

[43] 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. § (1)-(2) bekezdés, 2:43. § d) pont, 2:45. § (2) bekezdés

PK 12. számú állásfoglalás

A döntés elvi tartalma

[44] Személyiségi jogi perben, amennyiben a jóhírnévhez való jog megsértése képezi a kereset alapját, a szabad véleménynyilvánításhoz való jog a kifejtett véleményt annak érték- és valóságtartalmára tekintet nélkül védi. A személyiségi jogi per nem alkalmas bármely más jogterületre tartozó vita eldöntésére, vagy véleményezésére. A ténybeli alappal rendelkező vélemény kifejtése nem sért személyiségi jogot, ha kifejezésmódjában nem indokolatlanul bántó, sértő vagy megalázó, vagy burkoltan nem fejez ki valótlan tényállítást. A véleményként történő értékeléssel a bíróság nem a kifejtett véleménnyel való azonosulását, vagy azzal való szembehelyezkedését fejezi ki, mert az nem a feladata.

Záró rész

[45] A Kúria Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárásban pervesztes felperest kötelezte az alperesnek a jogi képviselője munkadíjában jelentkező felülvizsgálati

eljárási költségének megfizetésére, amelynek összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés *a*) pontja alapján állapította meg.

[46] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték összegét a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése alapján állapította meg. Tájékoztatja a felperest, hogy az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetnie, megfizetése során közleményként fel kell tüntetni: a Kúria megnevezését, a Kúria határozatának számát és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát.

[47] A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmét a Pp. 405. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2023. május 24.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Dr. Pataki Árpád s.k. előadó bíró, Dr. Bajnok István s.k. bíró, Dr. Kovács Zsuzsanna s.k. bíró, Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró